

Націоналіст

Ми – українці

Велике, змістовне, потрібне і прокляте слово. Найскладніше і найсуперечливіше воно сприймається в наших українських реаліях. Ним проклинали, засуджували і знищували усіх тих, хто називав себе свідомим українцем, колишні режими Польщі, Угорщини, Румунії, Чехословаччини, Німеччини, Радянського Союзу, нинішніх Росії та Ізраїлю. Воно викликає у всіх близьких і далеких від нас країн, а також у частини своїх тупих політиканів і засліплених співвітчизників нездорову реакцію.

Але, насамперед, як це слово тлумачить наука? Його коріння походить від французького *nationalisme*, від латинського *nation* – народ. Іншими словами, націоналіст – людина, яка представляє відповідний народ, націю, любить і відстоює її інтереси.

Представник кожної нації насправді повинен любити свою Батьківщину, шанувати її історію, боротися за її свободу, державність. Іншого бути не може, бо тоді він був би її ворогом. Наслідком цього утвердилися могутні держави, ядром яких були і залишаються коринні нації. Це стосується Німеччини, Франції, Великобританії, Іспанії, Італії, Японії, Китаю чи навіть менших за масштабами держав, якими є Австрія, Болгарія, Польща, Швеція, Фінляндія, Нідерланди та десятки інших країн.

Україна ж сотні років була в неволі, її грабували, нищили і знущалися над нею завойовники. Усіх, хто корився, мовчав, легше було загнати у своє стійло. Хто ж заперечував, того треба було не лише

ізолювати, знищити, а ще й пришити йому якийсь ярлик для залякування інших. Тому їх, патріотів, треба було зробити ненависними і найлютішими злочинцями.

Але чому, зрештою, українець на своїй землі повинен любити більше поляків, німців, росіян, ніж своїх? Ми не нападали на їх територію, не поневолювали їх народи, не диктували їм своєї волі. Ми не робимо цього і в наш час.

Найбільше ненависті в ці процеси внесла Росія. Продовжуючи загарбницьку політику нищення України, яка визначала нутро царської імперії, Радянський Союз набагато злочинніше діяв стосовно нашої Батьківщини. Найпереконливішим доказом цього став організований ним штучний голодомор-геноцид 1932-1933 рр. Він не переставав нещадно боротися проти урядів Центральної Ради, Директорії, був жорстоким ворогом Української Повстанської Армії, Першої Української дивізії "Галичина", населення Західної України, понад 800 тисяч якого було репресовано і вислано на Сибір, він здійснив ліквідацію Української Греко-Католицької Церкви.

Нічого не змінилося у ставленні Росії до України і після розвалу Радянського Союзу. В її оцінках Україна, особливо західні області, – це ненависні вороги, націоналісти, бандерівці, навіть бандеріфашисти.

Боронячись від знищення, націоналісти, УПА також убивали. Так, нищили завойовників. Але ця кількість була мізерною порівняно з жертвами

мільйонів українців впродовж сотень років неволі й боротьби за визволення.

Боляче, що під впливом ворожої політики, підступної пропаганди в медіа-просторі та інших засобах масової інформації знаходиться відповідна кількість населення Півдня і Сходу України. Не зовсім ідеальною у цих питаннях на жаль, є і частина галичан.

Прозрійте, отямтеся, товариші-панове, хто ви насправді є. Чому наша Вітчизна повинна і надалі знаходитися під чоботом чи впливом загарбників, чому і за що ви підтримуєте Московію?

Що поганого зробили чи роблять патріоти, націоналісти для вас?

Адже вони прагнуть бути господарями на своїй батьківській землі. Любити рідну материнську мову. Орієнтуватися на євроатлантичні стандарти безпеки і рівня життя чи бути у колісницях азійського монстра молодшим братом? Використовувати багатства України самим чи віддавати вільну частку ненажерним потворам?

Україна шасливою з російською імперією не була і ніколи не буде. Це підтвердила історія. Наше шастя у власних руках. Ми самі відповідальні за долю нації зараз і на майбутнє. Зробимо ж усе залежне від нас, щоби не ділити Україну на Схід і Захід, на добрих хохлів і поганих націоналістів. Ми усі повинні бути добрими націоналістами. У нас держава одна – Україна! Єдиний Прапор і Тризуб! Віддаймо їм свою любов, свій патріотизм, свою працю і своє життя!

Михайло Брик, професор.

Скарби бабусиної скрині

Народна вишивка – особлива, винятково важлива частина невичерпної скарбниці духовної культури нашого народу, що виникла з потреби бачити, відчувати і творити красу власними руками. Це – дзеркало душі народу, прагнення до прекрасного, високо-розвинене почуття ритму, композиції, міри у побудові орнаменту, гармонії кольорових сполучень, це – стародавнє і вічно молоде мистецтво. Секрет його молодості у єдності людини з природою, вміння протягом століть зберігати і примножувати красу, дарувати людям радість зустрічі з прекрасним.

У світлиці гуртожитку № 1 відбулася зустріч за круглим столом на тему «Скарби бабусиної скрині», організований студентами 3 групи 3 курсу факультету харчових технологій, куратором групи доцентом Паскою М.З. та асистентом Кринською Н.В.

Прозвучала пісня «Два кольори». Студент Задолинний Павло розповів про вишиванки різних регіонів.

Відомо, що в процесі історичного та культурного розвитку в Україні у кожній місцевості вироблялись характерні орнаментальні мотиви і композиції, найбільш улюблена й поширена колірна гама, специфічні техніки виконання. Дбайливо передавалися вони із

покоління у покоління, майстри відшліфовували досягнення своїх попередників, розвиваючи і вдосконалюючи їх. Вишивкою займались повсюди. Кожний район, навіть кожне село відзначалося своєрідністю мотивів, образним спостереженням, тонким поетичним чуттям.

Семанюк Ігор розповів про вишивки Середнього Подніпров'я, зокрема полтавську вишивку, Маслій Оксана – вишиванки Київщини та Черкащини, Масола

Тетяна – про вишивку Полісся, Кризович Руслана – Поділля, Школа Іванна – Покуття, Кириляк Марта – Гуцульщини, Балабушка Віра – Прикарпаття, Ригльовський Степан – про вишивку Карпат.

Вишиванки різних регіонів були представлені за допомогою мультимедійного проєктора. По закінченні розповідей

проведена вікторина. Студентів, які були уважними і правильно відповіли на три запитання, нагороджено призами (Борущька Ольга, Будзіпська Марія, Сорока Людмила). Після проведеної вікторини організатори пригостили гостей та учасників традиційною українською стравою – варениками.

Ігор Ощипок,

Марія Паска, доцентки,

Наталія Кринська, асистентки.